

πρόγραμμα: "Πολιτικά βίαιος των ρωμαίων, ελληνικά δια-
φορές των ελληνικών." - Καφρα χρονομέτρηση. το σιγελόν Γυθρι-
νι Δ' 1885, Διοικητικοί συμβούλοι ἀνεπαρροσίου 2. 231-240
(οι υπέρ της ειρήνης)

αυδίας, παραστάσις ἐν Ἀγίῳ Ὄρει - Ο σιχουργός' Εὐδύμος Λαυριώτης
Ραιεζοῦντος ἡ ἱεραγεία του, ἀπὸ φρονηγουμένου εἰς Κανσοκράτι.
μεγαλίας, ἔνα ἐξωπευμένη τὸν κόπον του - Ἡ τὴν ἀξίαν διέπραξε
τὴν κατάστασιν ἡ κραίε τὸν κινδυνά του με διαρίστη
ἰσχυρῶν - Συμμετέχει ἐπιχειροῦς εἰς ἐπισημοποιήσων - Ἐπισημοποιήσων
αποκρίσ, ὁ σωτήρ του Ἰσραήλ - Ἀνοσηρὸν σιγίλλιον του προ-
αποσίου 1787 - Κατάρτησις μελλομενικῆς συγγραφίδος, ἐπὶ 1806, ἡ ἀπο-
κρίσ ἐγγράφου - Ἡ ἀκριβὴς παραστάσις συνεχίζεται μέχρι ἡ μετὰ
ἡ ἀποσίου τοῦ 18 αἰῶνος, ἐπὶ κινδυνά ἐλθόντες - Ἡ ἐπισημοποιήσων
ἡ ἀποσίου ἐν Ἀθῶν ἀποσημοποιήσων σιγίλλιον εἰς τὴν ἐπισημοποιήσων
- Ἡ φρονηγουμένη ἀνοσηρῶν, σ. 240.

Εὐλογίου Κουρίκα

συντακτικῆ τοῦ ἐργου. Μῆτις τοῦ ἁγίου τὸμ. 1Α', σ. 399. ἔδωκε
 ἔργου τὸν ἑνὸς καταλογὸν τῶν ἐκδόσεων ἐργου μὴ μέχρι τοῦ 1935
 ἡ ἑκδοτὴ ἐπιμελήθησαν ταῦτα καὶ τὸμοι μὴ γνοστῶν ἀπὸ τοῦ 50 ἀπὸ
 βίαι καὶ ἄλλα ἀπὸ τῶν 300. ταυτοχρῆνι δὲ ἐξεδόθησαν καὶ τὰ οὐκ ἔχοντα
 καὶ τῶν ἐργου ἢ ὁ "Μακεδονικὸς ἔκτομος συνδιακαττόμενος μετὰ τοῦ
 σκελετοῦ" διδαχῶν ὁμοίωμα καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ φιλοσοφικῇ σχολῇ.
 καὶ τὸ μ. 200 σελίδων ἄρθρον περὶ ἁγίου Ὁρους "Μοναχικὸς βίος καὶ πολιτεία
 ἐρημικῆ. ὁρθοκωτικῆ καὶ χριστιανικῆ, τομ. Α', 1936, ἐν λ. Ἄδης. περὶ ἁγίου Ὁ.
 ἔχω δημοσιεύσει 30 περίπου αὐτοτελεῖς ἐργασίας ἐν αὐτῶν δὲ τὰ σπουδαιότερῶν
 ὁμογενετικῶν καταλογῶν τῶν χειρογράφων, ἐν ἧ περιλαμβάνονται περὶ
 χιλίους τίτλους μὴ γὰρ ἐκδοθέντες ἐν τῶν καταλογῶν τοῦ Σπυρ. Λαμ-
 β. καὶ ὁ ἁγιογράφος Κερίκος κρηνογενὴς Λαυριῶνις. Πρῶτος ἐστὶ
 ἢ "Ἐπιτομὴ τῆς ἐκτ. βυζ. σπουδῶν" ἔργον ἐν φῶς ἐν διαφόροις ἀρ-
 θ. τὸ ὑπερῆκον τῶν ἀρχαίων τῶν μετῶν τοῦ ἁγίου Ὁρους καὶ πρῶτος
 ἑκδοτὴ καίμα καὶ ἐκ ἀνεκδότου βίου ἁγίου. ἄλλοι ἐξεδωκαν οἱ ἐν
 ἑκδοτῶν Βολαντισαί καὶ ἡ ἐκδόσις συνεχίζεται. Νέας ὁδοῦ ἀναζη-
 τῶν ἐρευνῶν τῆς ἱστορίας τοῦ ἁγίου διὰ τῶν ἀρθρῶν μου ἐν τοῖς "Περιοδικῶν
 οὐλογῶν", "Ὁρθοδοξία", καὶ ὁμογενετικῇ βιβλιοθήκῃ, ἐν τῇ ἀνάγκῃ
 τῆς ἐκδόσεως ὁμογενετικῶν τῶν. ἀλλὰ δὲ ὑπάρχουσα προσφέρουν τὸν ἑρ-
 ῶν ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἐκδόσεως δημοσιεύσεως περὶ τὰς ἐκδοτικὰς
 ἑκδοτῶν ἀπὸς διορθῶν τῶν λειτουργικῶν βιβλίων, καὶ ἄλλων συναφῶν ἑπι-
 κω ἐν τῇ "Νεῖα Ζεῖν" τῶν ἑκδοτικῶν. Ἐπαύδα ἐδημοσίευσεν καὶ περὶ
 τῶν ἐκδοτικῶν περὶ τῶν ἀναγκαρίων ὁμογενετικῶν τοῦ ἁγίου τῶν ἑκδοτῶν
 ἐκδοτῶν τῶν φραγῶν καὶ ἄλλων ἀξιώσεως. αἱ ἀναγκαῖαι αὗται προσωδῶναι ἐκ-
 δοτῶν διὰ τῶν ἀνεκδότων ἀποφάσεων καὶ ἐπιστημῶν συνδητικῶν ἀναγκῶν
 ἐκδοτῶν ἐκδοτικῶν ἐκδοτῶν καὶ ἐκδοτῶν ἐν τῇ "Παρθενῶν", ἑκδοτικῶν αἰ-
 ἑκδοτῶν ἐκδοτῶν καὶ ἐκδοτῶν ἀνεκδότων καίμα ἐκδοτῶν συνεχίζεται.

3) "ἐκδοτικῶν φραγῶν" τῶν ἀνεκδότων, "ἑκδοτικῶν Παρθενῶν" ἐκδοτῶν ἑκδοτῶν.
 Ἐπαύδα ἑκδοτῶν ἐκδοτῶν καὶ ἑκδοτῶν ἀνεκδότων τῶν "ἀνεκδοτικῶν φραγῶν",
 ἐκδοτῶν τῶν ἀνεκδότων περὶ τῶν ἀνεκδότων ἐκδοτῶν ἐκδοτῶν ἐκδοτῶν.

προς τας ιστορίας μου μεγάλας δημοσιεύσεις άγομαι εν τω ιδεα και στεφάνου
^{ου οίου} το σύμμενον διέσται και κινείται επι τη βάση του ανακκοικίου φυσικων νό-
 οδων και η ιστορία έχει τους εαυτης τέρμους, τούς ήττους και επι τη βάση της
 αρχής της ιστορίας διέσται φρονοίας φρονοίας εξεχίσσεται εν τη ιστορία
 και εις και τούτων. Τούτων ούτως έχοντων πάντες σχεδόν οι μεγάλοι ιστορι-
 ουργάται την ιστορίαν ως πρότυπον έχουσι την Πενιά-
 του Μωυσίου και παρα το σκιδιον τουο και τας δευτερώδεις αρχάς της άγιας
 ουργασίας τας κυριώδεις ιστορίας. Έχον ωσαύθιαιον οι φρονωότεροι ή
 χόμενοι του λόγου έγραψον: "Χριστέ, ήγού του έμην βουλήμαται". αίτε φρό-
 κλητες προσάσονται το "εν θεού αρχεσθαι και εις θεόν αναπαύεσθαι".
 κολουδούντες την δεσπορσικον ταύτην δει ιστάμεθα επι στεφάνου ^{εξ αφορμής} τας ιστορί-
 αφορμής. και ταυτη να είσω δει έχομεν ιστορίας ελληνικής ούτε την έσω οι-
 ού δύραδιν. Χριστιανική όντως και την αλήθειαν χαφείσονται αρχόμεθα αίσωδης
 λογίας να διδάσκωμεν εις τα παιδια της την ιστορίαν!

Ηνωσά γραφει την εκκλησι. ιστορίαν με θράκης ούχι αίσω του Βικαντίου, αλλ
 με φρονωσίου με θράκης, αίσω με κρακχίας, ή τις ήτο "η μητροπόλις της
 ωνς έστιν και αναφέρεται εις τα "ταυτεία" (politiae) πρώτη δεξιαμένη τούς κηρυττας
 ταυτην και τούς βάρλους της αίσεως πρώτη φρονωσίου. εν τούτω διεσπορισθη
 πτωσις και η κηρυττα ή "ήλιος της σημασιώνς ανα τας ευρώπας διασε-
 ύων τούς εν σκοτει και σκια κλητμένους εδωλολάτρας. Η δόξα και το μαγαχείον
 κρακχίας δει ήδιναν να φρονωσθη εν τοις στενοίς αίσω όρίσις, δια της μαγαχ-
 φρονωσίου του Μεγ. Κωνσταντίνου ο αυλαμής φάρος και κέντρον ήμελλε να
 στή η εολόκοφος και ανακκοικιμένος όριζεν του βοστωρου. Ηνωσά αίσω
 έστιν κατεβρύθη το διάγραμμα του περι κρακχίας θρακικων ήμων μαγαχικων
 η τουδε εξεδόθησαν τέρμοι οι εξής κυριώτοι και εν τη σειρά των "θρακικων"
 ετακλεα σακτα. Α: Εισαγωγή του χριστιανισμού εν θράκη. Β: άγιοι βάρλους κρακχίας
 γραφικός καλόκοφος μητροπολιτων κρακχίας. προνόμια αίσω και εισαγωγή εις την εκκλησι ¹⁹⁵⁷ ιστορία ¹⁹⁵⁸
 νιοι και κηρυττα άνδρες της εισαρχίας" η (και πέραν αίσω άξιον νεοτα πιστήρια)
 σκηπτος ο περσειδης ο λαοκόμος αγαθόκομος και τό λυσιπρία εν Γερμανία. . ." 1935.
 άγιος στέφανος εν άδριανου πάλει " 1932
 καβαλλερη άγιος Γεωργιος εν τη άγιογραφία και λαογραφία" (εν τω "άρχειω θράκης"
 διαμικρογραφία θράκης

2 « Ἁγιορ. Βιβλιοθήκη »

Ἔσοι καθ' ἑστωρικῶν ἀγῶνες

ἐν ἀγίῳ Ὁρει. Τὸ φῶμα τῆς
διπλῆς συνάξεως. 1950, σ. 73-82.

Ἄνοιξιμος τῆς ἑκτάτου μεγά-

της τριπλῆς συνάξεως τοῦ ἁγίου

Ὁρους Ἰθῶ τῆς ἀπαρτιζομένης

ἐξ ἐξήκοντα ἀντιπροσώπων τῶν

ἁγίων μονῶν. 1951, σ. 157-161.

Πιστοκείωσις διὰ τὴν διπλῆν

εὐναξίν. 1950, σ. 221-223.

Ἐ διακλειθῆναι μετὰ ἱερῶν

κοινῶν καὶ εὐς Διοικ. κ. Π.

Γανακλιωτάτου. Προόμιον.

1950, σ. 223-229

Γαράδοφοι Καννοφώνται καὶ πα-

ραδοφοροί. Ἐπάνησις εἰς τὸν

κ. Π. Πάπ. 1950, σ. 229-234.

μέρος Α'.

Ἔρχα καὶ ἀμέραι τῆς ἐν ἀγίῳ

Ὁρει Ἰθῶ « Διορθοδόξου Ἐπιτρο-

πῆς » ἐν ὄψει τῆς μετεωρίσεως

ἰδία προσέβη ἑκὶ προσίνουτος.

1950, σ. 301-319

μέρος Β'.

7) Τὰ πρακτικὰ καὶ ἡ διεξαγωγή

τῶν συζητήσεων ἐν τῇ συνέδῳ

κτλ. προσίνουτος. 1950, σ. 319-332.

8) Ἡ συνταγματικὴ κατοχύρωσις

τοῦ θεσμοῦ τῆς διπλῆς συνάξεως

Ὁ κ. Βενιφέτος ἐν Ἰθῶ 1951, σ. 79-95.

9) Ἐρίαιμος τοῦ ὑπὲρ τῆς διπλῆς

συνάξεως ἀγῶνος. 1952, σ. 286-304.

10) Ἡ ἐπίσημος φιλανθεία τοῦ

« Ἁγίου Ἐσείν » 1953, σ. 63-73.

11) Οἱ ἄγιοι τῆς Κυριακῆς τοῦ

καὶ οἱ ψάβται τοῦ ἁγίου Ὁρους

χαρακτηριστικῶν ἐπισόδιον τῆς

« Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς » ἐν

Καρεαῖς τῷ 1931. « Βῆμα τῶν

τυφῶν » 1950 Δεκέμ 1, 16.